

בע"ה ג' אלול תשע"ד

29/08/2014

גליון מס' 2817

פרשת שופטים

הצבא עומד לפני היציאה לקרב והשוטרים מכריזים בקול: "מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישוב לביתו ולא ימס את לב אחיו כלבבו" (דברים כ', ח').

ברור הדבר שאם אמנם יימצאו כאלה שהם יראים ורכי-לבב..הרי שהם יהיו במצב נפשי לא נעים וייתכן ואף יתביישו לצאת משורות הלוחמים.

לכן קבעה התורה שיהיו רשאים לצאת משורות הלוחמים גם מי שבנה את ביתו ולא חנכו, נטע כרם ולא חיללו, ארש אישה ולא לקחה, כך שציבור הלוחמים הכשירים לקרב לא יוכל לדעת את סיבותיהם של המשתחררים ואותם רכי הלבב לא יתביישו ברבים.

(מתוך שבע שנים של שיחות על פרשת השבוע- ישעיהו לייבוביביץ')

שיעור פרשת השבוע: לאחר התפילה

ימי החול		שבת שופטים	
05:28←05:24	זמן תפילין / טלית	18:49	הדלקת נרות
		19:00	מנחה א' 14:00 ב'
09:30←09:29	סוף זמן ק"ש	18:30	ערבית מוקדמת
19:01←19:08	שקיעה	06:45	שחרית א'
13:15	מנחה א' (בחד"א)	08:30	שחרית ב'
18:50	מנחה וערבית	11:30	קידוש
		17:40	מנחה 13:30
20:10	ערבית	17:15	לימוד 'דור לדור'
		18:00	שיעור הרב
08:00	שחרית ב' (בצריף)	19:44	צאת השבת

אחות תורנית- הילרי יום טוב

שבת
שלום

חודש אלול

"אֵלֶּה אַזְכָּרָה..."

(תשל"ה)	ז' אלול- יום פטירתה של בתנו רבקה סימון ז"ל
(תשס"ה)	ח' אלול-יום פטירתה של בתנו לאה ברטוב (זיוון) ז"ל
(תשנ"ח)	ט' אלול- יום פטירתה של חברתנו ציפ ברט ז"ל
(תשנ"ד)	כ"ז אלול –יום פטירתה של גניה כהן ז"ל -אמו של יעקב גורן

האם ישראל נלחמת על פי דיני המלחמה שספר דברים?

אין מתאים יותר מבחירת פרק כ' בפרשת שופטים, לאחר חמישים ימי לחימה עזה בעזה. הפרק, לקראת סוף הפרשה, עוסק כולו ב"דיני מלחמה", ועל כך עולות מספר שאלות:

- מהן דיני המלחמה?
- מהן המטרות של דיני המלחמה?
- על אילו עקרונות מוסריים נשענים דינים אלו?

התנ"ך הוא אולי החיבור העתיק ביותר העוסק בדיני מלחמה כחוקים, מתוך טעמים מוסריים ודתיים, ולא כהדרכה, כעצות אופרטיביות לחימה עצמה (כמו אמנות המלחמה של סון טסו). ככלל, גם בעולם העתיק לרוב החברות האנושיות היו חוקי מלחמה בצורה זו או אחרת. לדוגמא, ביוון העתיקה במהלך "מלחמות הקודש" (600 לפנה"ס), הייתה הסכמה בשבועה בין החברות הלוחמות על מספר חוקים: לא לחלל מקדשים, לא להחריב ערים (שהפסידו), לא לנתק מים מעיר (גם במהלך לחימה) ועוד. חוקים אלו "החזיקו" משום שאם אחת מהחברות הייתה מפרה אותם, האחרות היו מתאחדות ותוקפות אותה ביחד.

דוגמא נוספת: באזור הודו, בחיבור מיתולוגי עתיק שנקרא מהאבהארטה בשפת הסנסקריט, מתאר גם הוא דיון במהלך מלחמה בין אחים: לא ראוי לתקוף מרכבות עם פרשים, אלא מרכבות מול מרכבות. לא ראוי לצאת למלחמה רק למטרת כיבוש שטח, ולא ראוי להתחיל מלחמה עם אויב שלא מנסה להרוג אותך.

בספר דברים מופיעים במספר מקומות דיני מלחמה שונים, כשהם עוסקים באספקטים שונים של הלחימה, בין כלפי פנים ובין כלפי חוץ. בדברים פרק כ', החלק הראשון עוסק בכשירות הלוחמים: **אֵלֶּה אַזְכָּרָה לְמִלְחָמָה עַל-אֲבִיב, ג...אֶל-יָרֵךְ לְבַבְכֶם, אֶל-תִּירְאוֹ וְאֶל-תַּחְפֹּזוֹ וְאֶל-תַּעֲרָצוֹ—מִפְּנֵיהֶם...וְיִסְפוּ הַשְּׂטָרִים, לְדַבֵּר אֶל-הָעָם, וְאָמְרוּ מִי-הָאִישׁ הַזֶּה וְיָרָא וְיָרָךְ הַלֵּב, יֵלֶךְ וְיָשֵׁב לְבֵיתוֹ; וְלֹא יִמַּס אֶת-לֵבב אָחִיו, כְּלָבּוֹ. ט.**

חלק זה עוסק למעשה בדיני המלחמה כלפי פנים (מי יוצא למלחמה?), ומהווה פתיחה מסוימת לדברים שאחריו: **כִּי-תִקְרַב אֶל-עִיר, לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ--וְקִרְאתָ אֵלֶיהָ, לְשָׁלוֹם. יא וְהָיָה אִם-שָׁלוֹם תַּעֲנֶנּוּ, וּפְתַחְתָּ לָּךְ: וְהָיָה כָּל-הָעָם הַנִּמְצָא-בָּהּ, יִהְיוּ לָךְ לְמַס--וְעָבְדוּךָ.**

כאן ראינו ציווי מפורש לקרוא לשלום לכל עיר, כולל הציווי הנגדי: **יב ואם-לא תשלים עמך, ועשיתה עמך מלחמה--וצרת, עליה. יג ונתנה ה' אלקיך, בידך; והפית את-פל-זכורה, לפי-חרב. יד רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר, כל-שלה--תבז לך; ואכלת את-שלל איביך, אשר נתן ה' אלקיך לך. טו**

לבסוף מופיעה ההסתייגות: **טז רק, מערי העמים האלה, אשר ה' אלקיך, נתן לך נחלה--לא תחיה, כל-נשמה. יז כי-החרם תחרימם, החתי והאמרי הפנעני והפרזי, החוי, והיבואי--פאשר צנך, ה' אלקיך. יח למען, אשר לא-ילמדו אתכם לעשות, ככל תועבתם, אשר עשו לאלהיהם; וחטאתם, ליהוה אלקיכם.**

הציווי החריף הזה מגיע בעקבות מנהגי עבודה זרה של שריפת בניהם ובנותיהם, שהתורה מדגישה לנו להכריח מנהגים אלו. למרות הדברים הקשים, רוב מוחלט של הפרשנים מסתייגים מציווי מוחלט להרגם, ומסבירים שגם לששת עממים אלו (לפי הירושלמי, במסכת שביעית, הגרשי עקר ל"אפריקיי" "ארץ הגשוריי", ולכן לא כלול בציווי זה), ישנה הזדמנות לשלום. הרשב"ם, מתנה זאת ב: "אם יבואו אליך מדעתם..." וכך כותבים גם פרשנים אחרים.

ציווי נוסף שמגיע בהמשך הפרק, עוסק באיסור על כריתת עצים במהלך מצור: **יט כי-תצור אל-עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה, לא-תשחית את-עצה לנדח עליו גרזן--כי ממנו תאכל, ואתו לא תכרת: כי האדם עץ השדה, לבא מפניך במצור.**

ציווי יוצא דופן זה מופיע בצורה דומה אצל החילוף המוסלמי השני, אבו בכר, בהוראותיו לצבא המוסלמי: "אל נא תפגעו בעצים ואל תשרפום באש, ביחוד לא בעצי הפרי." (634 לספירה) וכך לאורך השנים נעשו ניסיונות רבים לאגד הסכמות על דרכי הלחימה, לרוב ללא הצלחה.

בשנת 1864, בז'נבה, נעשה הניסיון העולמי הראשון ליצור חוקי מלחמה מחייבים לכלל האנושות, מתוך כוונה שכל הישויות הפוליטיות יחתמו על כך. שמה הוא: "אמנת ז'נבה". מאז נחתמו עוד ארבע אמנות בז'נבה, אך מקובל להתייחס אליהם יחד. אולי הדבר החשוב ביותר בכל הנוגע לדיני וחוקי המלחמה הוא שהם תקפים בדרך כלל עד שאחד הצדדים הלוחמים מפר את האמנה. דוגמא לכך (מני רבות) ניתן לראות בתחילת מלחמת העולם השנייה, בה גרמניה הנאצית והבריטים בהתקפותיהם ההדדיות, ניסו בכל כוחן להימנע מפגיעה באזרחים. ברגע שצד אחד הפר זאת, הצד השני הגיב בהתאם. במהלך המלחמה בריטניה כבר הפכה הפצצת אזרחים לשיטת לחימה בהנחה שהכרעת העורף תביא לכניעה צבאית.

במבצע "צוק איתן", בלט במיוחד הדגש המוסרי והמשפטי שמנחה את מדינת ישראל וחיילי צה"ל בכל צעד ושעל, מתוך כל ניסיון למנוע פגיעה באזרחים, ומתן 13 פעמים אפשרות להפסקת אש, לפעמים (לצערנו הרב) במחיר פגיעה בחיילים וביכולות המבצעיות. זאת למרות שאויבינו חרטו על דגלם פגיעה באוכלוסיה אזרחית דווקא, פגיעה וחטיפת חיילים, שימוש בילדים, נשים וזקנים כמגן אנושי, רצח אכזרי של "משתפי פעולה" ומתנגדי משטר. לא הייתה עוד מלחמה כזאת בהיסטוריה האנושית, בה צד אחד נלחם בחירוף נפש באויב, תוך אספקת מים, אוכל, תרופות, תקשורת, חשמל ושאר ציוד הומאניטארי לאויב. למרות אלפי השנים שחלפו ממתן הציווי שבספר דברים, מדינת ישראל ממשיכה לקיים את הצו האלוקי, המוסרי והאנושי, שלא לאבד צלם אנוש, אף במלחמת מצווה.

אני רוצה לסיים בקטע מפסוק מתחילת הפרשה, העוסק במינוי השופטים, אך מתאים גם למלחמה: **"צדק צדק, תודף--למען תחיה וירשת את-הארץ, אשר-ה' אל-היך נתן לך" (דברים, ט"ז, כ')** ובהמשך, בהשראת מאיר אריאל: **"בקש שלום וירדפוהו" (תהילים, ל"ד, ט"ו)**

אליאב אולדמנד

ביום ששי- נערכה בבית הספר החדש- סדנת תרפיה באמנות באמצעות "ציור בחפצים". בחלקה הראשון של הסדנה הציג בפנינו האמן - ממציא השיטה, את הרעיון ובכך פתח לנו צוהר לעולם קסום בו אינה נדרשת מיומנות מיוחדת, ניסיון או ידע בכדי להגיע לתוצאות. כל שצריך הוא להשתחרר מההגדרות, מהשמות ומהכללים הטבועים בנו ובכך לפנות את הדרך לקרן האור היצירתית שבוקעת מעמקי נשמתנו. למדנו בתוך שעה קלילה ומהנה, שפה חדשה שברורה לכולם ואינה מושפעת ממילים או כללים. למדנו את "שפת החפצים" ומיד התחלנו להשתמש בה.. כל אחד מאיתנו מצא בדרכו הייחודית אביזרים, מכשירים או כלים ש 'דיברו' אליו וצרף אותם יחד ליצירה שלמה שהפכה לדיוקן או רעיון שהוצג בפני שאר המשתתפים. הפלא ופלא! ללא צבעים וללא הסברים, קל היה להבין את המסר או לזהות את הדיוקן. מבט מנקודה אחרת ולחיצה על כפתור 'סודי' בראש יצרו חיבור מקורי ומפלא בין כל אחד מן היוצרים לבין כל אחד מהמשתתפים. תודה לחנוך פיבן - האמן והקריקטוריסט, שדילג בקלילות משלב התיאוריה ועד לאחרון הפרטים בשלב המעשה. תודה למטפלות באמנויות: אורנה מגידס, יהודית שלו ויפעת קורן, שהתחברו ליצירותינו בטבעיות ובכך קידמו אותנו בחן ובנועם, בעזרת ניסיון. נציין שכולם הגיעו בהתנדבות וגררו איתם 'הר' של חפצים למעננו.. תודה ליחזקאל על האכסניה ולוועדת תרבות על היזמה, הארגון והחיבור המקורי!

בשבת- רבו מטחי הטילים. כשעלה סבו של החתן הטרי לתורה, הצטרפו לניגון המפורסם: "ני, ני, ני ני ני.. גם צפופי הביפרים וקולות הכרוז. קריאות ה'מזל טוב' הגיעו בתזמון מושלם עם הנפילה.. בשיעור פרשת השבוע, עמדה נעמה סט על ההבדל שבין ה'כפרה' לבין ה'תשובה'. הכפרה הנזכרת בעיקר בספר ויקרא, היא תהליך של ניקיון החטא ומיוצגת על ידי עבודת הדם – "והזה מן הדם..", "דם הפר", "דם השעיר". ה'תשובה' לעומתה, (אליה התייחסנו בספר דברים) נובעת מתהליך פנימי ועמוק, בו האדם מפנה מקום בליבו לעבודת ה', שהופך הלכה למעשה ל: "מקום אשר יבחר ה' אלוהיכם בו לשכן שמו שם.. (י"ב, י"א). אחה"צ - המשכנו לעסוק בהלכות שמיטה - הלכה למעשה. התמקדנו בעציצים, חממות ומצעים המנותקים מהארץ ובשאלה מי מהם עומד בהגדרה: "ושבתה הארץ שבת לה" (ויקרא כ"ה, ב').

ביום ראשון - גברו המטחים מאד מאד על הארץ, ואיתן ההצעות לאירוח באכסניות הנוער שיצאו לפועל למחרת.

ביום שני- השחיז כתבנו לענייני שמחות את קולמוסו לאחר שרבתה השמחה במעונו, ודיווח כדלהלן: "אור ליום שישי (הקודם) נחוגו נישואיהם של יאיר שלומי ושלומית זקס. החתונה הועברה ברגע האחרון (טוב. לא צריך להגזים, 10 ימים לפני מועדה..) מסעד לעיר הקודש ירושלים. במהלך החופה נשא רבנו, הרב ארי, דברים והזכיר את פרושו של הנצי"ב על הקשר בין שמיטת החובות (הנזכרת בפרשת השבוע) לבין שמיטת הקרקעות, כביטוי לאחדות ולערבות ההדדית בין חלקי העם. ואור ליום שני בשבוע זה, נולדו במזל טוב התאומים (בת ובן) למשפחת אפרת ויצחק שלומי – כמו שנאמר: "מחיל אל חיל". ברכות (כפולות) ליולדת ולכל המשפחה. בשבועיים הקרובים, שתיים תזדהינה בשם: שלומית שלומי, עד אמצע אלול. אז, בעז"ה, תינשא שלומית שלומי (הרווקה..) לבח"ל עידן – ותהיה רק שלומית שלומי אחת...

איך נסיים את איחולינו למשפחה רבת שלומי ושלומיות? שלום שלום לקרוב ולרחוק, למרות שלמצבנו בימים אלה – מתאים יותר: שלום שלום ואין שלום.."

ביום שלישי - העבירו חמי פיש ואריאל סאסי- עוגות שנאפו במבצע בזק מיוחד עבור חברי נחל עוז. העוגות, הפרחים והברכות, שכותרתן היתה: "איש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק", התקבלו אצלם בהתרגשות עצומה וחגיגה בין הקהילות. יישר כח לחמי, שבפעם האלף.. הוציאה רעיון מוצלח מהכוח אל הפועל. עוד באותו הערב, אתרו כמה מחברי נחל עוז את המשפחות מהן קיבלו את העוגה, בכדי להודות להן באופן אישי. בערב נכנסה הפסקת האש לתוקפה, לא לפני שנפתחו ארובות השמים למטר סוחף של טילים שהשאיר אותנו זמן ארוך במרחבים המוגנים.

ביום רביעי- יצאנו בשני אוטובוסים ליום כיף בחוף הכרמל. בפארק הדיג "מעין צבי" ליווה אותנו צלם מטעם "ישראל היום" ובברכה בקיסריה ראינה את חמי כתבת מטעם העיתון המקומי, כך שסביר להניח שכשיעלעלו ראש הממשלה ורעייתו בעיתוני השבת הקרובים לליבם, יתעדכנו על הנעשה בקיבוצנו..

יורט קימלמן

בצקבות הסדנה "צ'ור בחפצ'יט"

"פְּמִים הַפְּנִים לַפְּנִים פֶּן לֵב הָאָדָם לָאָדָם" (משלי כז/ט)

חנוך, יהודית, אורנה, ויפעת יקרים,

הגעתכם אלינו לסעד בימים סוערים ומתוחים, איננה ברורה מאליו עבורנו. בחן, בהומור, בצניעות, בגובה העיניים ובארגון מופתי, פתחתם בפנינו אפשרות לצייר ב'חפץ' לב!

זכינו ביום שישי האחרון 'לשכוח את שמות הדברים עליהם הסתכלנו' ובכך, לראות אותם מחדש: כשקונכיה הופכת לאוזן, אצטרובל לחוטם, וגולה לגומת חן... אז גם 'צבע אדום' מחוויר לו בתוך שלל גוונים, נשכת, ולו לכמה שעות, ניכר האודם רק בחיך גדול, בתמונת כלנית פורחת.

תודה רבה לכם על חוויה מיוחדת, על הזדמנות ליצור גם בזמן שהתותחים רועמים, לפגוש בפנים של חברינו, של בני משפחותינו ושלנו עצמנו - בפנימיות, בתוך, במהות ובלב.

בתקווה לימים קרובים של שגרה ושקט ובהערכה רבה לכל אחד מכם,

קהילת קיבוץ סעד

מכתב תשובה למכתב התודה של מלכת ארצות הסדנא..

קהילת קיבוץ סעד היקרה,

תודה על המילים החמות והמרגשות, שצובעות את החוויה, בכל צבעי הקשת. תודה לאתי על כל ההפקה של הסדנא, שהייתה כרוכה בהרבה מאד עבודה, ארגון ותאום.
תודה לשלוש הבנות המקסימות שעזרו לארגן את המקום לפני ואחרי הסדנא. תודה לכם, יוצרים נפלאים, שפתחתם בפנינו צוהר לעולמכם הפנימי, תודה שסמכתם עלינו והתמסרתם ליצירה ולמשחק באמצעות החפצים. עבורנו זו הייתה הזדמנות מיוחדת לחוויה עוצמתית ומשמעותית, ואנו שמחות שהצלחנו להעניק כמה שעות של שפיות, של מנוחה, שקט ויצירתיות, בתוך המציאות הקשה, הכאוטית והבלתי אפשרית, שאתם חיים בה.
במהלך הסדנא חוונו את המושקעות העצומה של כל אחד ואחת מכם ביצירה וראינו עד כמה התהליך והתוצר היו משמעותיים עבורכם.
מניסיון העבר אנו יודעות שהעבודות "ממשיכות לעבוד", שההתנסות והיצירה ממשיכות להדהד, וככל שחולפים הימים, ההתבוננות ביצירה ובחפצים מעוררת מחשבות, שאלות ומשמעויות נוספות.
הצטערנו שלא יכולנו לתת יותר מקום וזמן לשמוע ולהקשיב לסיפור האישי שמאחורי כל תמונה, לרגשות ולמחשבות שליוו את התהליך וההתבוננות ביצירה.

למי שמעוניין, ניתן להעלות את הדברים על הכתב ולשתף אותנו בצירוף תמונה, ואנו נשמח להגיב.

הסדנא נעשתה "בחפץ לבי"

13 מוספאות באמנות: ארנה, יהודית ויפעת והאמן חנוך פיבן

דוא"ל:

ornameg@gmail.com

j-shalev@zahav.net.il

yifatko@yahoo.com

ליאיר ולפומית מלך טוב לראש נישואיכם

לצפר ולצפרי שלומי, לחנוך ולהדסה אולן ולכל המשפחה

הרבה אור ואושר!

סעף א... "פלאטאעס"

טלפון בשעת לילה מאוחרת, על הקו מדריך טיולים שקיבל מספר טלפון מחבר. "יש קבוצה של אנשים מניו יורק שבאו לחזק ולעודד – האם אפשר להגיע מחר בבקר לסעד?" סוכס שאם המצב הבטחוני יאפשר זאת – יגיעו. למחרת בשעה 09:00 הודיע המדריך שהאוטובוס בדרך ופניתי בהיסוס לבאה גל, על אפשרות לקבל את הקבוצה במועדון לחבר, שהיה מוקד פעילות של קייטנת נכדים ועוד רבים וטובים בימים שקדמו לכך. תוך שעה – באורח פלא ממש – הכינה באה מועדון מצוחצח וכיבוד כיד המלך ל-50 איש.

המשלחת ובראשה הרב נפתלי בסר, הגיעה משיבת "פלטבוש" בניו יורק – אנשי חינוך, אנשי מועצת המנהלים, הורים, תלמידים/לשעבר, וידידים ששמעו על היוזמה. החליטו שאי אפשר לשבת בבית בניו יורק – צריך לעשות מעשה. בשת"פ עם ארגון "אמונה", הגיעו לארץ ל-3 ימים כדי לחזק ולחבק חיילים פצועים ואנשים מהדרום.

לאור הנחיות צח"י של אותו הבוקר, לא ניתן היה לסייר בקבוץ. אחרי התכנסות קצרה במועדון, בקשו האורחים לפגוש ילדים, ושמו פעמינו לגן הממוגן שבקרבת מקום. מדווחת ענת יפרח, גנת גן דקל:

"זכינו לביקור משמעותי ומחזק של משלחת אנשים יקרים מארה"ב – אנשי חינוך, הורים וצעירים אשר באו לחבק אותנו ולהזדהות עם מצבנו בימים קשים אלו.

מיד גילו אמפתיה וחום והחלו לשיר ולשחק עם ילדי הגן. הילדים החזירו אהבה, שיחקו ושוחחו עם האורחים בחופשיות ובכיף. היתה שעה שמחה מיוחדת בגן!

אנשי הקבוצה הביאו איתם מזוודות מלאות במשחקים וחמרי יצירה לילדי הגנים אשר חולקו בסוף היום. אנחנו מודים מכל הלב לרב נפתלי ולכל האנשים היקרים שהגיעו לשמח את ילדינו והצליחו בגדול."

מאוחר יותר במועדון לחבר, בקשו אנשי הקבוצה לשמוע איך מתמודדת הקהילה בסעד עם המצב ושמעו קצת עלינו, על ההתארגנות לשעת חרום, ועל חוסן קהילתי לצד האתגרים הלא-פשוטים העומדים בפנינו. אני מוכרחה לציין שאלה היו אנשים מיוחדים במינם, מלאי חום ואהבה. בתום הביקור המרגש הזה אף זכינו לתרומה כספית נאה שגייסו תלמידי בית הספר, אנשי המשלחת ובני משפחותיהם. התרומה תוקדש לבקשתם לילדי הקבוץ ולקרן החרום. בסוף הביקור סיפר המדריך על התקופה השנתית הנקראת "דרום אדום" והבענו תקווה שבעתיד ישובו אלינו ל"דרום אדום" בלי "צבע אדום".

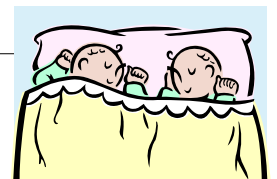
תודה רבה לבאה גל, לענת יפרח, להדר סוברי, צוותי הגנים ולילדי גן דקל ורימון על קבלת האורחים החמה בהתראה קצרה.

שרה פולק

לאפרת וליצחק שלומי

מלף טוב להולדת התאומים (בן ובת)

לצפר ולצפרי שלומי, להדסה ולחנן טולן ולכל המשפחה

מהנצחה ב"ה הרק:

ב"ה אנחנו נכנסים לשגרה שכה חיכינו לה. אך לא שוכחים מה היה כאן רק לפני יומיים שלושה, איזה קיץ קשה עברנו כולנו. אנסה לסכם מעט מה היה לנו בסופו, בגיל הרך -

במאמץ מיוחד הוספנו עוד יומיים בשבוע האחרון (בתוכנית הבסיסית המערכת הייתה צריכה להיות סגורה) על מנת להקל על ההורים שכל-כך חיכו לחזור לשגרה.

בכל הבתים הצעירים הייתה פרידה קצרה ונחמדה לציון סיום שנת הלימודים.

ביום שלישי קיימנו יום היערכות מגבש ומרענן לצוותים החדשים. בימים רביעי וחמישי הכנו את הבתים לקליטת הילדים. אחרי שעות של מתח ובלבול הגיע ב"ה השקט המיוחל! כעת אנו ממש עומדים בפתחה של שנת הלימודים. ביום ראשון בע"ה נזמין את הילדים לשנה חדשה!

כולנו מלאי כוונות טובות ותקווה לשוב לחיים נורמאליים ולשגרה ברוכה, רצופת חוויות טובות ועשייה חינוכית. יחד עם זאת, שנה זו תיפתח עם משקעים וחוויות שטרם עובדו, שעברו הילדים והוריהם וכן עובדות הצוות ומשפחותיהן. נצטרך כולנו לגלות הרבה סבלנות ואורך רוח עד ש"ניישר קו" ונאגור את הכוחות לעוד שנה במערכת החינוכית, המתפקדת ללא חופש והפסקה בין שנה לשנה.

כל מי שפעל והיה שותף לנעשה בגיל הרך בימי המלחמה השקיע ותרם מכוחו ויכולותיו מכל הלב! זה אינו מובן מאליו לשמור על רציפות פעילות המערכת בתנאים קשים אלו. עשינו כמיטב יכולתנו וניסינו בכל מחיר לפתוח את הבתים של כל הגילאים. ב"ה הצלחנו לעמוד במשימה בעזרתם של מתגייסים שונים - הורים, סבתות ועוד אנשים טובים. תודה ענקית לכולכם! בלי עזרתכם זה לא היה קורה! תודה מיוחדת גם לשושי המנהלת את המערכת שבאה למרות האזעקות בדרך, והמשיכה לפעול במרץ מתוך אחריות ובמסירות רבה!

ומה נבקש לשנה החדשה? שנמשיך בעשייה רגועה ושקטה ובפרגון ועין טובה!

רח"ל אןדא - בשם צח"י א"ה הרק

אכתב תודה - באקבות קייטנת הנכדים

רעות ומרב שלום,

נעמה חזרה מהקייטנה בסעד מאושרת ומלאת חוויות מהפעילות והמפגש עם הילדים.

מהרגע שקיבלתם את ההחלטה האמיצה לקיים את הקייטנה למרות החודש הקשה שעבר (ולצערנו עדיין עובר) עליכם. שמחנו לשלוח את נעמה להיות חלק מהפעילויות.

אנחנו רוצים להביע את הערכתנו לגישה האחראית והמקורית שנקטתם ערב סיום הפסקת האש בשליחת הילדים לטיול הלילי. חשוב לנו לשלוח מילה טובה לכל המדריכים והאנשים שלקחו חלק בפרויקט הנפלא הזה. נעמה חזרה עם הרבה חברים חדשים ושפע חוויות. ושוב תודה על המאמצים והרוח החזקה שאתם מפגינים בכל ימות השנה ובמיוחד בימים אלו.

שלכם - אורנה ואוק' זוהר

”צוק קייטן”

מיותר לספר על חרדתנו ודאגתנו במהלך מבצע ”צוק איתן”. אפליקציית ”צבע אדום” עדכנה אותנו בכל אירוע ובכל אזעקה עוד טרם נחתנו בישראל, לאחר 3 שנות שליחות בחו”ל.

אחד מבנינו שמח במיוחד לשובנו בעת הזאת – מאחר שהגיע בדיוק למועד שנקבע לפתיחת קייטנת הנכדים, שעל נפלאותיה שמע בעבר מאחיו הבכור.

אולם – תכנון לחוד וביצוע לחוד... ואנו – דואגים וספקנים – האם אכן תצא הקייטנה לדרך? כל הפסקת אש נטעה תקוה ואופטימיות, וכל ירי – גרם למפח נפש. נסינו להסביר לבננו, כי לאור המצב, לא נראה שהקייטנה תוכל להתקיים.

והנה – ב’ ק’ אחד – שיחת טלפון המבשרת כי אכן תיפתח הקייטנה למחרת בערב! הרגשנו שעומד לצדנו ”צוק איתן”, שחורשי הרעה לא יוכלו לו. ארזנו בזריזות את כל הדרוש, וחיפשנו דרך להסיע את הנער לסעד. תוך שעה בערך, החל ”לבעבע נזיד” (קבוצת הפייסבוק-”גריסים ותפוחי-אדמה”): ”למי יש מקום באזור ת”א”? ”מי עובר במחלף איילי”? ”צר לי, אני מגיע מירושלים”, וכך התנהל שיח בין בני משק, שאף שלא נפגשו מזה שנים – התעוררה סערת רגשות, עלו רעיונות ותיאומים ורצון עז לשיתוף פעולה. ואז – ברוח העידן שלנו – ה”ווטס-אפ” נכנס לעזרתנו. גם בת הדוד מטירת-צבי הספיקה להגיע תוך התארגנות קצרה.

הסברנו לבננו, שבתנאים הנוכחיים, אֵל לו לצפות לגדולות ונצורות, וכנראה תהא זו קייטנה שתתנהל בין המיגוניות ורק בשעות האור – בקיצור, שלא יפתח ציפיות...

ואיך טעינו! היתה זו קייטנה מופלאה, מעולה, שהמשיכה מסורת מפוארת של קייטנת נכדים: טיול לילי, ארוחת ”פויקה”, המשחק ”נכד נגד מאה”, ו”המרוץ למיליון” שהפך ל”מרוץ למיגון” ועוד פעילויות באווירת השבת.

תודה חמה, מקרב לב, למארגנים האמיצים והנועזים, שלא נרתעו ולא נפלה רוחם, ששלחו ברצף עדכונים ומסרונים הרגעה. תודה מיוחדת לצוות המדריכים הנמרצים: רז, נריה, תומר, מרב, רעות, רוני, זמר, שחף (השמות ששמעתי שוב ושוב מפי בני, בתקווה שלא פסחתי על מי מהם) – כשעל כולם מנצחת עידית לנדאו, ואף ”צוות צח”” זכור לטוב.

(ורק ילדי הצעיר נותר מתוסכל, כיון שלפניו עוד כ-6 שנים, עד שיגיע תורו לקייטנת-הנכדים)...

יישר כוחכם, וראו ברכה בעמלכם,

תלמה וצמיחי אברהם

לפני מספר שבועות דיווחנו על ה"בסיס" שהוקם בבית משפחת שרה ואפרים גולן בתחילת המבצע. גדוד "איילים" אשר חייליו התארחו בביתם יצא במחווה כלפי המשפחה, עליה מספר אפרים..

"כל ישראל צריכים זה לזה"

זו כותרת ההקדשה על התמונה המורכבת מ'קולאז' תמונות המלחמה, שהעניק מג"ד גדוד איילים (תקשוב) שבצפון, למשפחתנו. היה זה בסיומו של יום כיף אשר ארגן הגדוד, אליו הוזמנו לסיכום פרק א' במלחמת עזה.

תחילתו של יום ברכב מיוחד שנשלח לאסוף אותנו מביתנו לבסיסם אשר בצפת לא לפני שדאגו לשחרר גם את בנו ינאי הנמצא בטירונות חיל התקשוב... כך שלא יפסיד את החוויה.

את פנינו קיבל מפקד הבסיס אשר הזמין אותנו לארוחת צהריים חגיגית שנערכה לכבודנו ולכבוד חיילי המילואים שהשתתפו במבצע. לאחר מכן, ערך לנו המג"ד סיור 'תילים' - שבראשם ניצבות אנטנות גבוהות ומפורסמות. המשכנו למצפור החולש על גבול לבנון אשר נבנה לזכר חללי מלחמת לבנון השנייה, ומשם למצפור נוסף הצופה לעמק החולה. לאחר הסיור המקיף, התכנסנו באודיטוריום עם כל חיילי הבסיס, שם נערך טקס הוקרה ל: אנשי המילואים, לחיילים המצטיינים, ו..לכבודנו.

על תמונת הקולאז' שקיבלנו בתום הטקס נכתבו מילות התודה: "במהלך צוק איתן פעל גדוד איילים במרחב עוטף עזה כחלק מזה **בקיבוץ סעד**. במהרה קלטתם בזרועות פתוחות את חיילי ומפקדי הכוח התקשובי. אימצתם אותם ללבכם. התעניינתם בשלומם ודאגתם לכל צרכיהם..".

לסיום האירוע, הענקתי להם מגן בדמות ראש איל (סמל פיקוד צפון), אותו יצרתי במסגריה, מרסיסי הקסאם שנפל בסמוך אליה, כמה ימים קודם..

על התפילה

בימים שאנו לא יכולים להתפלל בבית הכנסת שלנו, נוצר מצב שאין לנו שולחנות כדי להניח את הסידור והחומש (לפחות לא בעזרת נשים) ובאופן זה אנו מניחים את הסידור על הברכיים. לפני שנים רבות, אמרה לי חברה שאסור להניח **ספרי קודש** כמו סידור וחומש על הברכיים, שאלתי אותה מה הפתרון והיא הציעה לי להניח את הידיים מתחת לסידור. העניין נראה לי מאד הגיוני, מה גם שלפעמים בלי תשומת לב הסידור מגיע למקומות על הברכיים שלא צריך להגיע.

ואם בענייני קודש אנו מדברים, אציין עוד דבר שקשה לי איתו בתפילה בסעד- התפילה "אנא בכוח" הנאמרת אחרי "מזמור לדוד" ולפני "לכה דודי". שמעתי מהרב מוצפי, בתשובה לשאלה שנשאל בתכנית ברדיו, שזו תפילה חשובה מאד ואסור לטעות בה אפילו באות אחת. אני שמורגלת להתפלל מהר בסעד, אף פעם לא מספיקה להגיד תפילה זו מבלי שיתחילו לשיר "לכה דודי" באמצע.

הפתרון הפשוט הוא שנתרגל לשיר תפילה זו כמו שראינו בליל שבת האחרון כאשר שמואל סמיט היה חזן והתחיל לשיר תפילה זו וכולם הצטרפו אליו בשמחה רבה.

אני מקווה שנרגיל את עצמנו לשיר את "מזמור לדוד", המזמור שלפני "אנא בכח".

יהודית אוסנלון

נ.ב. העיר לי חבר שהלואאי ויתחשבו גם באלו שאומרים קדיש כדי שיוכלו לגמור את התפילה שלפני הקדיש.

מולצת רכב: איאל בארון האפתחות

בלקיחת רכב

שים לב שלקחת את מפתח הרכב מהמתלה נכון - מספר המתלה מופיע על מסך לקיחת הרכב. וודא שהעמודה המופיעה על המסך הפכה מכתום לירוק.

בהחזרת רכב

שים לב שהחזרת את מפתח הרכב למתלה הנכון - מספר המתלה מופיע על מסך החזרת רכב. וודא שצבע העמודה הפך מירוק לאדום המאשר כי ההזמנה נסגרה ואין חיוב מתמשך.

לאחר טריקת דלת הארון

שים לב שדלת הארון ננעלה ולא ניתנת לפתיחה כמה שניות לאחר זמזום ההשהיה.

שעות פתיחת המזכירות לשבוע הבא:

ראשון, שני, רביעי, חמישי - 8.00-12.00

יום שלישי - סגור

אתי רפפורט

3 רכנות נבונה

לאחרונה נתקלנו בהצעות רכישה הקשורות לנושאים רפואיים כמו: ביטוחים המוצעים לחברים בדרך כלל טלפונית, כתוספת לקיים, או 'תערוכות' מזדמנות למכירת משקפיים.

מומלץ מאד לחברים לברר ולבדוק היטב את המוצר. לדוגמא: האם הביטוח באמת נדרש או, האם על המשקפיים ישנה הזכות להחזיר מהקבוץ.

יש לקחת בחשבון שמדובר במכירה לכל דבר, למרות שמדובר בנושאי בריאות ורפואה. גם כאן קיים החשש להפסד ממון ועגמת נפש!

אשמח לייעץ בכל שאלה הקשורה בנושאים אלו **בטרם** נשלף כרטיס האשראי.

רחל פרלמי

מכתב המחמט את הלב..

לכבוד

מזכירות קיבוץ סעד

הנידון: מילות תודה לדותן גולדנברג על העזרה שהגיש לנו

שלום רב,

ברצוננו להודות לדותן גולדנברג על העזרה הגדולה ביום חמישי האחרון, י"ז באב תשע"ד. בשל חוסר תאום בין הגופים האחראיים על ההגברה באירועי התרבות אצלנו ובשל המצב הביטחוני, נשארנו ללא איש הגברה שיוכל לתפעל את ההגברה בהופעה של "וותיקי הגבעטרון" שהתקיימה אצלנו באותו הערב בפאב. דותן שמח לבוא ולעזור, למרות ההתראה המאוד קצרה והתנאים הקשים שבהם היה צורך להחזיר לשימוש את מערכת ההגברה הישנה, שכבר הרבה זמן לא נדרשה לעבוד בהיקף כזה. בנוסף לכך דותן נתן את הגיבוי של הסאונד לאורך המופע כולו. המופע של "וותיקי הגבעטרון" היה מדהים ואין ספק שלעבודה של דותן היה חלק נכבד בכך.

אשרינו שהתברכנו בשכנים כמוכם, ואשריכם שדותן הוא אחד מחברי קהילתכם. בתקווה לעוד הרבה שנים של שכנות טובה ושיתוף פעולה.

עינת יצקן- אחראית תרבות

קיבוץ כפר עזה

תּאֵלֶף - אַחַנּוֹ וְהַתְּקַשׁוּרָה

הדברים נכתבים ביום ה 50, למבצע "צוק איתן", כאשר ממש לא ברור, בוודאי לא לנו, אבל כנראה גם לא, ל"כיפת השלטון" שמעלינו, האם אנחנו לקראת סיום, או ששמא נגיע חלילה, כדבר הלצים, ל "עוטף + 60 " או חלילה מזה, ל"עוטף + 90 " ? אני בטוח שעוד נקיים כשהכול יסתיים, לא מעט דיונים וחשיבה, בעקבות העובר עלינו במבצע, ובכל זאת אני מבקש להעלות דילמה, שמעסיקה אותנו כבר כמה שבועות, בנושא יחסי הגומלין שלנו עם התקשורת.

לא לחינם חשבו הוגי הרעיון של צח"י, כי חשוב שבין אגפיו, יהיה גם אגף תקשורת ודוברות, שצריך לנהל, את הקשר והאינפורמציה, הן פנימה אל תושבי הקיבוץ, והן החוצה לכלי התקשורת הכתובים והאלקטרוניים. חשב מי שחשב, שראוי שדברים הנמסרים לתקשורת החיצונית, יהיו מסוננים, אחראיים, ואחידים עד כמה שניתן, בין השאר משום, שלמציאות המצטיירת דרך התקשורת, יכול שתהיה תוצאה חיובית ומחזקת, אך מאידך גם, הפוך מכך, תוצאה שלילית ומרפת ידיים.

וכאן בדיוק מצויה הדילמה!

מחד - אנחנו לא מעלים על דעתנו, למנוע מחברינו, להתראיין, להצטלם ולהביע את דעתם, במגוון ערוצי התקשורת המצויים היום.

מאידך - כל חברה/ שמתראיין, מופיע לא כפלוני אלמוני בשמו, אלא כתושב סעד, וממילא הדברים נתפסים בציבור, כמיצגים את קיבוץ סעד, ולא את דעתו הפרטית של המתראיין. בנוסף לכך ידוע כי התקשורת מחפשת את יוצא הדופן, את הסנסציה, ולא את התמונה האמיתית והמאוזנת. לכן גם דברים שלכאורה אין בהם שום רע, יכולים להופיע בתעלולי התקשורת, באופן הפוך ושלילי.

לאורך המבצע התלבטנו, כמה וכמה פעמים, האם להדגיש שוב ושוב, כי הקשר עם התקשורת, צריך להיות אך ורק דרך, דרך האגף בצח"י? והחלטנו בכל זאת לסמוך, ולאפשר חופש הבעת דעה.

מצאתי לנכון להדגיש זאת, אחרי שביום שלישי השבוע, הופיע בעיתון "הארץ" כתבה, על כך כי מאות משפחות עוזבות את העוטף (זה היה בכותרת) ובמרכז הכתבה תמונה, ומתחתיה כיתוב (למי יש כוח לקרוא את הכתבה במלואה?) "תושבי קיבוץ סעד עוזבים אותו אתמול " (ציטוט), ועתה תחשבו כיצד הדברים נתפסים בעיני הקורא. (מזל שתפוצתו של עיתון הארץ, דומה לזה של "הצופה" ז"ל).

היוצאים שצולמו, ואף הוסיפו כמה מילים, הדגישו כי מדובר ביציאה לחופשה, ולא מעבר לכך, אבל בכיתוב מתחת לתמונה, הופיעו הדברים כמצוטט לעיל.

אין בידי "תשובת בית ספר" וגם לא "הנחיות המפקד", פשוט חומר למחשבה.

בוקי ברט

מהכסף למאבק

לחברים שלום,

מל"ח - משק לשעת חירום.

ראשית אני מבקש להתנצל, שבצוק העיתים (צוק איתן) לא דיווחתי כבר זמן רב, על הנעשה בתחום המשקי, וזאת מפאת עיסוקי החירום שגזלו זמן מהעיסוק בשוטף. אשתדל אם כן למלא את החסר בדיווח שלהלן.
כללי - כבר דיווחנו בעבר הן מעל דפי העלון, והן באספות, שאנחנו חווים שנה כלכלית, מאד לא פשוטה, וזאת בשל קשיי שיווק/מחיר בחלק משמעותי מעסקינו.

- **גזר** - העונה שפחות או יותר הסתיימה, התאפיינה במחירי תמורה נמוכים מאד בשוק הרוסי, שנבעו מעודף גדול של היצע, בין השאר משום שהייצוא למערב אירופה סבל קשות, ומגדלים שתכננו למכור את תוצרתם, העבירו אותה לשוק הרוסי. בנוסף לכך נאלצנו בשל הגשמים העזים בסוף דצמבר האחרון, לזרוע מחדש מספר חלקות, ואלו הניבו תוצאות חקלאיות מאכזבות מאד.
- בשל העונה הקשה בגזר, נערכה חשיבה מחודשת, באשר לפרויקט המפעל החדש, ולאחר דיון מעמיק ובדיקה חוזרת של גופים מייעצים חיצוניים, אושר הפרויקט לביצוע.
- כמו כן, אנחנו עורכים סיכומים, לעבודת מנהלת הגזר שהוקמה לפני שנתיים, והתחלנו בבדיקה לגיבוש מבנה ארגוני ואנושי מומלץ, להשגת המטרות ולחזון המפעל החדש.
- **תפוחי אדמה** - כזכור אנחנו מתמקדים בגידול זרעים, עבור מגדלי תפוחי אחרים, אלו סבלו מאד השנה, בכל הקשור לייצוא התוצרת, ולכן הם מתקשים לעמוד בתשלומים כמתחייב, ואנחנו עמלים, בכדי לקבל את התמורה המגיעה לנו.
- **שותפות סעד** - עלומים בלב הנגב - גם השותפות הזו, לא רוותה נחת השנה, והתוצאות בהחלט אינן משביעות רצון.

עד כאן סדרת "צבע אדום" ונפילות, ומכאן לדברים חיוביים יותר!

- **גד"ש כללי** - תוצאות טובות בהחלט, בתחום החיטה, שחת, תחמיץ, זרעי תפוחי, וגידולי העזר (בצל, קצח וכדומה).
- **רפת** - התוצאות השנה טובות מאד, ותנובת החלב במהלך חודש יולי (למרות המבצע, או שמא בגללו) הגיעה לשיא של כל הזמנים. אנחנו חווים מחסור בכוח אדם, ומודים למעלה גלבע ולאורי מילר (בנם של מירי ודובי) שנענו לבקשתנו לסיוע תקופתי לרפת.
- **לול פטם** - שלושת המדגרים הראשונים, מצביעים על תוצאות יפות, והלוואי וזה יימשך כך.
- **מטע** - סיימנו את קטיף האבוקדו (שאגב משום מה, ספג לא מעט מהרקטות, שכוונו אלינו) וזכינו למחירי פרי יפים.

- **חוחובה** - תוך כדי המבצע סיימנו במרוץ כנגד השעון ושנת השמיטה, לטעת 450 דונם, המהווים חלק משטח חוחובה גדול יותר שנגיע אליו, על פי תכנית רב שנתית.

ומכאן לנושאים חשובים, בשולי העסקים שלנו:

- נזקי המבצע - אנחנו נערכים לדיונים מול המוסדות, בדבר פיצויים לנזקי המבצע, כמו מבנים, תשתיות חשמל, קשיים בהעסקת העובדים הזרים, רכבים, קייטרינג (שייתכן אף שייפגע באופן לא קל, בכפוף לשאלה הכיצד תיפתח שנה"ל הבאה) פאנלים סולאריים ועוד. כמו כן, אנחנו בעיכוב גדול בלוח הזמנים להקמת מפעל הפופלי החדש, ונראה שבנושא זה נפסיד עונה, וזאת משום שהיינו אמורים להיות כבר בשלבים הסופיים להקמת הפרויקט.
 - אסור כמובן לשכוח את ישי אברהם, שמחלים בביתו, וכולנו שולחים לו ברכת רפואה שלמה, תוך תפילה שהוא ישוב אלינו, (גם אם בקצב מופחת) בהקדם.
 - "פירות המבצע" - נראה שהממשלה החליטה לתמוך באופן משמעותי, ביישובי "העוטף", והשקענו זמן רב, בהגשת הבקשות והתכניות שלנו, וכולנו מצפים להחלטת הממשלה שאמורה להתקבל, ביום ראשון הקרוב. ברור לנו שגם לאחר ההחלטה, נידרש לזמן, משאבים ואנרגיה, למצות את שניתן, ואנחנו מקווים שנעמוד בכך.
 - תוך כדי כך הסתיימה הכנת התשתיות בשכונת שקד ג', וגם במתחם מנגו סיימנו את עיקרה של העבודה. אנחנו מקווים לסיים בימים אלו, את החתימה על ההסכמים, מול "קורום" חברת ניהול הבניה המרוכזת שבחרנו. ברור לנו שהימים הללו, אינם ימים לקבלת החלטות, אבל חשוב לנו לעשות את הכל, שעם פרוץ הרגיעה (מת??) נוכל להתקדם לתחילת בניית הבתים, למשפחות שתבחרנה בכך.
 - כיכר בארי - כולנו שמענו שהממשלה אישרה את הקמת הכיכר, ואי"ה הביצוע ייצא לדרך, בתום תקופה של בירוקרטיה נדרשת, כולל הסטת תשתיות של מקורות, שממוקמים בקרבת הצומת. בינתיים ועל מנת לאפשר לתלמידים להגיע לביה"ס החדש באופן בטוח יותר, תיפרץ דרך זמנית מכיוון הצומת לבית הספר החדש, ובשעות שהתלמידים מגיעים ועוזבים, המשטרה תהיה אחראית לכניסת ויציאת האוטובוסים.
 - למי נתונה הרשות - אנחנו במאבק מול רשות מקרקעי ישראל, שמבקשת להפקיע לנו קרקע, בשטחי שרשרת הנושקים לפארק התעשייה נועם. כרגע הם מבקשים להעביר קווי ביוב בשטחינו, אבל על פי הנראה, יש להם כוונה בהמשך להגדיל את הפארק באופן משמעותי, על השטחים שלנו. אנחנו בדיון איתם וזאת על מנת למצוא נוסחה שתענה לצרכי כל הצדדים.
- אני מניח שנתרו עוד דברים שנשמטו הפעם, ואי"ה על כך בפעם הבאה.

חברים, את הנייר הזה הכנתי מספר שעות לפני שארגון החמס בטובו כי רב, החליט שהוא מעניק לנו בשלב הזה הפסקת אש. אין לי כל רצון להתייחס להחלטות מנהיגינו בעת הזו, ואני שולח את הדף כפי שהכינותי. עמכם הסליחה.